۳.«یکون مجتهداً...»: حدوثی ِ موردی

می‌توانیم به یک معنا حدوثی بگیریم -البته آن هم معنا دارد- آن خوب است، به معنای موردی واقع ... یعنی «**یجب علی کلّ‌مکلّف فی عباداته و معاملاته**» موردیّ« **أن یکون مجتهداً**»؛ یعنی «**أن یجتهد**»، مسأله برای او پیش آمده و مجتهد که هست، مقلّد هم که هست، اصلاً کاری به ثبوتی آن ندارید، وجه ثبوتی را کاری ندارید، ما فعلاً که می‌گویید «**أن یکون مقلّداً أو مجتهداً**»، با وصف حدوثی خارجی کار دارید، موردی.

یعنی الان مسأله «الف» پیش آمده، «**یجب علیه فی هذا الفعل أن یکون مجتهداً**»؛ یعنی «أن یجتهد»؛ «**أو مقلداً**»؛ یعنی «أن یقلّد»؛ «**أو محتاطاً**»؛ یعنی «أن یحتاط». یعنی «یجب أن یجتهد» أو «مقلداً» یعنی یقلّد أو «محتاطاً» یعنی «یحتاط». این، موردی می‌شود نه این که کون ثبوتی نفسی باشد که وصفی باشد، به این معنا که بگویید تحت قدرتش نیست.

لوازم معنای سوم

آن لوازم خوبی هم دارد که بعداً پیش می‌آید. لذا عرض می‌کنم اگر موردی بگیریم لوازم خوبی دارد.

بازبینی #2
ایجاد شده 13 مارس 2025 13:21:53 توسط ... .
به روزرسانی شده 13 مارس 2025 13:22:53 توسط ... .